Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

březen 2011 **5. ročník / 3. číslo**

„Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez..."
Mt 6,20

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

V době postní nám začíná příprava na Velikonoce a přírodě příprava na jaro. Obojí vítáme postem. Soustřeďujeme se omezením rozptýlení na zásadní událost spásy a zároveň se omezením spotřeby, zacelením brázdy, která za námi zůstává na tváři země i v duších ostatních, snažíme jako živá ikona zobrazit osobu Spasitele. A proč se postíme v rozpuku jara, kdy přírodě naopak nucený půst zimy končí? Staří křesťané neměli rádi zmnožování. Nemilovali mnohomluvnost, hromadění majetku, zpochybňovali, i kvůli očekávání konce světa, samo plození dětí. My dnes nezacházíme tak daleko, ale něco jsme si z dědictví otců ponechali: určitý protipohyb vůči bujení, pučení, rašení a kypění kolem nás. V malém množství věcí lépe vidíme jejich hodnotu a utvrzujeme se v úctě ke všem darům, které s množstvím mohou zevšednět. Následovat Krista, který šetřil své okolí a vážil si nejmenších věcí jako vzácných, to je poselství postu a přínos března.

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10^{00} - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 11^{00} - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta
Neděle 17^{00} – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18^{00} – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Čtvrtek 18^{00} - eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Pátek 17^{00} - eucharistická slavnost u kolem stolu v Communiu do 18.3.
od pátku 25.3. u sv.Vavřince
Čtvrtek 18^{00} - setkání nad Biblí v Communiu

Událo se

Ve středu **2.2.** jsme v katedrálním chrámu sv. Vavřince oslavili svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) eucharistií a svěcením svící.

Při nedělní bohoslužbě 27. 2. jsme si v katedrálním chrámu sv. Vavřince připomněli 20. výročí biskupské volby bratra biskupa Dušana na 39. synodě, která se konala v Praze 23.2.1991.

Kalendárium

Začátek postní doby si připomeneme na Popeleční středu **9.3. od 18.00** v rotundě sv. Kříže. Úterní bohoslužba se tento týden ruší.

V pátek **11.3. od 17.00** se bude v rotundě sv. Kříže konat kající bohoslužba se slavením svátosti smíření.

V katedrálním chrámu sv. Vavřince oslavíme v pátek **25.3. od 17.00** svátek Zvěstování Páně.

Narozeniny v březnu slaví: Schremer Jindřich, Havlová Kateřina, Boldišová Věra, Němec Antonín, Sedláčková Miroslava, Soudek Petr, Rejchrt Jaroslav, Peták Petr, Konvalina Jiří, Doubek Ondřej, Waloszková Naomi, Jakubiček Petr, Konvalinová Adéla, Veselá Klára, Osvald Igor, Matoušek Tomáš, Krejčí Květoslav, Basl Jan Augustin. **Přejeme hojnost Božího požehnání.**

Nedělní a sváteční čtení

6. března - 9. neděle v mezidobí

Gn 6, 9-22; 7, 24; 8, 14-19
Ž 46
Ř1, 16-17; 3, 22b-28 (29-31)
Mt 7, 21-29

Křesťanství hrozí sklouznout v systém jakého si tichého konsensu v tom, zač budeme pochváleni či pohaněni, dokonce i v systém tiché dohody se sebou samým, čím se budu pyšnit a zač stydět. Obojí samozřejmě adaptuje mnohdy mlhavá poselství Evangelií podle staletími tradice formovaných (a zároveň zpochybňovaných) strategií. Popsaná mašinérie funguje zpravidla jen s dvěma výkyvy: nadměrnou koncentrací excentriků v církvi a příliš nevypočitatelnou a mocnou hierarchií. To vše je velmi lidské a v některých situacích ne zcela špatné. Nemyslím, že by se k nám proto Ježíš neznal. Nehýčkejme si ale iluzi, že se k nám přizná právě pro to.

9. března – Popeleční středa

Jl 2,1-2.12-17
Ž 51
2K 5, 20b-6,10
Mt 6, 1-6.16-21

Popel a démant sdílejí podobnou stavbu; znamení popelce na našich čelech nemá daleko k démantu v diadému. K dvěma významům postu: soustředění na Boha a prohloubení úcty k Jeho stvoření zde přistupuje význam třetí – pokání. Oproti očekávání souvisí s hříchem mnohem méně, než „nepokání“. Děje se v přítomnosti. Minulosti patří hříchy spáchané, budoucnosti hříchy spáchatelné. Zato přítomnost je čas darovaný Bohem. Pro Boha je i minulost a budoucnost přítomností; my jsme Jeho obrazem a můžeme být i zde Jeho podobenstvím natolik, nakolik z přítomnosti svedeme léčit vzpomínky na minulost a nakolik na přítomnosti dovedeme stavět vyhlídky do budoucnosti. Následování Krista není hraní jeho role jako na jevišti. Kristus nám v nepodmíněné lásce k Otci i k člověku zobrazuje Trojici. Následování Krista je i pro nás zobrazováním Trojice, zobrazováním dokonalého společenství lásky. Každodenní obstarávání a honba za požitky tak může připomínat prkna jeviště, ale kajícné srdce je dílnou ikonopiscovou!

15. března – 1. neděle postní

Gn 2, 15-17; 3, 1-7
Ž 32
Ř 5, 12-19
Mt 4, 1-11

Zde vidíme, že dokonce i v Evangeliu litera zabíjí, pokud Duch neoživuje. Ježíš je pokoušen slovy Otcových zaslíbení, aby na ně mechanicky spolehl, začal je očekávat a vyžadovat jako samozřejmost. Totéž se děje nám a na obrazné poušti postní doby máme jen lepší možnost na to přijít a Boha rovněž nepokoušet. Vše v tomto světě stvořil Bůh, nabízí-li se cokoliv odjinud, je to jen iluze: naše, nebo jinými podsunutá. Proplétáme se mezi Skyllou a Charybdou dvou iluzí: přijímat od Boha jako od někoho jiného a přijímat od někoho jiného jako od Boha. Ježíš zdárně proplul – a my se mu podobáme.

19. března - Josefa z Nazaretu

2S 7,4-5a.12-14a.16
Ž 89
Ř 4, 13.16-18.22
Mt 1,16-24a (L 2, 41-51a)
Svatý Josef se netěší záviděníhodnému postavení. Symbol otcovství patří v plnosti Bohu, jeho poněkud nesrovnatelný, byť mnohdy citelnější protipól tkví v mateřství Mariinu. Pro Josefa zbývá poněkud mlhavý titul pěstouna, a dozvídáme se o něm nanejvýš, že to byl hodný člověk. Kolem Šalomouna, Davida či apoštola Pavla, kteří hodní asi moc nebyli, se nadělá mnohem víc. Nedávno se Josefovi dostalo přízviska dělník; tento stav teoreticky přeceňovaný a prakticky podceněný přece jen trochu odpovídá Josefově pravé povaze: teoreticky celkem nezajímavé a prakticky nedocenitelné. V Josefovi zvítězilo nad dobovým chápáním potomků jako pokračovatelů rodu a jakýchsi nástrojům jakési polonesmrtelnosti zobecněného předka chápání nové, chápání dětí jako novosti, naděje pro svět, chápání dětí jako dveří do nového světa darovaného skrze ně jejich rodičům. V tomto smyslu patří dětem království nebeské a v tomto smyslu neuvítal Josef ve svém pastorkovi živoucí pomník vlastní pomíjivé existence, ale bránu do věčnosti.

20. března - 2. neděle postní

Gn 12, 1-4a
Ž 121
Ř 4,1-5.13-17
J3, 1-17 (Mt 17, 1-9)

Z těla se rodíme do okolností a omezení, kterým se přizpůsobujeme. Z Ducha se rodíme do týchž okolností a omezení, ale přijímáme je. Rozdíl je nepatrný, ale jen zdánlivě. Ve svobodě Ducha se nemusíme vnitřně připodobňovat tomu, co nás obklopuje a omezuje. V nesvobodě ano, tam každý skutek vyvolá řetěz následků, každý čin omezí škálu dalších možností, a my se podobáme svým skutkům a činům, nejsnáze těm nejhorším, jako modloslužebníci svým bůžkům. Nechceme, aby nesvoboda našich skutků vyšla na světlo a skrýváme se spolu s ní ve tmě a zamilováváme si tmu více než světlo. Zato svobodné činy svědčí o tom, kde se udály: v Duchu, ve svobodě, ve světle, v Bohu…

25. března – Zjevení Páně

Iz 7, 10-14
Ž 40
6d 10, 4-10
L 1, 26-38

Zvěstování Páně se snáze maluje než rozebírá. Rozeberme tedy pomyslnou malbu. Archanděl Gabriel je krásnější než Maria jako zobrazení ideje. Panna Maria je krásnější jako zobrazení smrtelné bytosti. Anděl je dokonalejší coby bytost nesmrtelná a neměnná, Maria je však „nad Cherubíny vzácnější a nad Serafíny krásnější“ jako nositelka novosti. Andělé patří věčnému stáří, Maria nové věčnosti. K věčnosti andělů patří nesmrtelnost, k věčnosti Marie patří smrtelnost, smrtelnost jejího Syna, který smrtí překonal smrt a svou zemřevší matku povznesl do nesmrtelnosti. Na našem pomyslném obraze anděl představuje ideu a Maria konkrétného tvora. Jsou dva na jednom obraze: oba sdílejí jednu věčnost, ale každý jinak. Zde křesťanství ve své angelologii odporuje platonismu; pro něj je i idea bytostí. A naopak i bytost zcela konkrétní, vzniklá a zrozená může být věčnou. A my jsme!

27. března – 3. neděle postní

Ex 17, 1-7
Ž 95
Ř 5,1-11
J 4,5-42

Ježíš žádá Samařanku, aby jej napojila; má jí tak na čem ukázat, co znamená, když někoho napojí on. Bůh člověka pojí Duchem, a Duchem napojený se sám stává zřídlem, z jeho nitra vyvěrá sám Duch. Když je člověk Boží, Duch Boží je v něm a nepřekážejí si, člověk je Bohonosný. A aby člověk Boha unesl, musí být jako on. Musí milovat. Opět narážíme na janovský argument kruhem: jak se pozná, že má člověk Ducha? Protože miluje. Jak může člověk milovat? Protože má Ducha. Tak i zde: proudy živé vody vytrysknou z nitra toho, který miluje, schopný milovat díky tomu, že z jeho nitra prýští proudy živé vody. Nemá cenu se přít, zda je dřív Boží milost, nebo lidská vůle, je-li láska. A chybí-li láska, naznačený spor nemůže dopadnout dobře.

Farní vyúčtování za měsíc únor 2011

Příjmy:		**Výdaje:**	
sbírky rotunda:	2.738,-	telefon:	1.084,-
sbírky sv. Vavřinec	2.153,-	CELKEM	1.084,-
příspěvky, dary	3.400,-		
CELKEM	8.291,-	**ROZDÍL:**	+7.207,-

Do konce března 2011 je možno ještě zaplatit příspěvek 1,- Kč denně za rok 2010.

PŘIHLASTE SE K CÍRKVI, KTERÁ JE VÁM NEJBLÍŽE

25 - 26. března 2011

PŘI SČÍTÁNÍ JE DŮLEŽITÉ UVÉST, KE KTERÉ CÍRKVI SE HLÁSÍTE
TENTO VÝZNAMNÝ ÚDAJ MŮŽE OVLIVNIT NAŠI BUDOUCNOST

VÁŠ BISKUP A SYNODNÍ RADA VÁS PROTO NÁLEHAVĚ PROSÍ, ABYSTE DO SČÍTACÍHO LISTU V RUBRICE „12. NÁBOŽENSKÁ VÍRA“ UVEDLI

STAROKATOLICKÁ CÍRKEV V ČR

SČÍTACÍ LISTY MŮŽETE VYPLNIT I NA INTERNETU. BLIŽŠÍ ÚDAJE NAJDETE NA WWW.SCITANI.CZ

DĚKUJEME!

Křižovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.
Vydáno : 1. 3. 2011 Neprodejné.
Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; http://praha.starokatolici.cz
© 2011